Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	21C/24/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1111204315
Dátum vydania rozhodnutia:	10. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Kresl
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2019:1111204315.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Evou Kresl, v spore žalobkyne: I.. Z.. V. T., T.. XX.XX.XXXX, H. C. X, XXX XX Bratislava, zastúpená: Mgr. Silvia Moravčíková, advokátka, Mikulášska 29, 811 05 Bratislava, proti žalovanej: DESIGN IN, s.r.o., so sídlom J. Smreka 6158/10, 841 07 Bratislava, IČO: 35 872 519, zastúpená: JUDr. Ing. Ivan Bojna, advokát, Levárska 11, 841 04 Bratislava, o povinnosť zverejniť ospravedlnenie a o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 3.320 eur, takto

r o z h o d o l :

I. Súd konanie v časti o povinnosť žalovanej zverejniť na svojej internetovej stránke www.designin.sk ospravedlnenie žalovanej v znení: "Informácia, ktorú sme zverejnili na našej webovej stránke ohľadom publikácie "Sprievodca dizajnom / umením / architektúrou v Bratislave, t.j. že jej vydanie sme museli odložiť z dôvodu nedodania fotografií objednaných u fotografky V. C. v stanovenom termíne a t.č. je vec v štádiu riešenia sporu s menovanou autorkou, je nepravdivá, za čo sa fotografke V. C. ospravedlňujeme" zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Súd zrušuje Uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 21C/24/2011-38 zo dňa 23.02.2011.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania o vydanie predbežného opatrenia.

V. Žalovanej súd priznáva nárok na náhradu trov konania vo veci samej voči žalobkyni v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 27.01.2011, doručenou Okresnému súdu Bratislava IV dňa 28.01.2011, domáhala voči žalovanej zaplatenia autorskej odmeny vo výške 1.492,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 116,18 eur od 09.08.2008 do zaplatenia a vo výške 9% ročne zo sumy 1.376,58 eur od 24.09.2009 do zaplatenia, uloženia povinnosti žalovanej zverejniť na svojej internetovej stránke www.designin.sk ospravedlnenie žalovanej v znení: "Informácia, ktorú sme zverejnili na našej webovej stránke ohľadom publikácie "Sprievodca dizajnom / umením / architektúrou v Bratislave, t.j. že jej vydanie sme museli odložiť z dôvodu nedodania fotografií objednaných u fotografky V. C. v stanovenom termíne a t.č. je vec v štádiu riešenia sporu s menovanou autorkou, je nepravdivá, za čo sa fotografke V. C. ospravedlňujeme" a zaplatiť žalobkyni za zásah do jej osobnostných práv nemajetkovú ujmu vo výške 3.320,- eur ako aj náhrady trov konania. Spolu so žalobou žalobkyňa podala aj návrh na vydanie predbežného opatrenia.

2. Okresný súd Bratislava IV uznesením č.k. 11C/53/2011-33 zo dňa 04.02.2011 vylúčil konanie o nariadenie predbežného opatrenia, návrh vo veci samej o uloženie povinnosti žalovanej zverejniť na svojej internetovej stránke www.designin.sk ospravedlnenie žalovanej v znení: "Informácia, ktorú sme

zverejnili na našej webovej stránke ohľadom publikácie "Sprievodca dizajnom / umením / architektúrou v Bratislave, t.j. že jej vydanie sme museli odložiť z dôvodu nedodania fotografií objednaných u fotografky V. C. v stanovenom termíne a t.č. je vec v štádiu riešenia sporu s menovanou autorkou, je nepravdivá, za čo sa fotografke V. C. ospravedlňujeme" a zaplatiť žalobkyni za zásah do jej osobnostných práv nemajetkovú ujmu vo výške 3.320,- eur na samostatné konanie a vec postúpil na Okresný súd Bratislava I. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 21C/24/2011.

3. Uznesením č.k. 21C/24/2011-38 zo dňa 23.02.2011 Okresný súd Bratislava I vydal predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanej povinnosť dňom doručenia uznesenia do rozhodnutia vo veci samej odstrániť zo svojej internetovej stránky www.designin.sk informáciu znenia: "Vydanie publikácie sme museli odložiť z dôvodu nedodania fotografií, objednaných u fotografky V. C. v stanovenom termíne. Vec je t.č. v štádiu riešenia sporu s menovanou autorkou. Všetkým dotknutým osobám sa týmto ospravedlňujeme." Vo zvyšnej časti súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť za návrh na nariadenie predbežného opatrenia súdny poplatok.

4. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že v roku 2007 jej žalovaná ponúkla realizáciu komerčnej publikácie sprievodcu dizajnom, umením a architektúrou v Bratislave, v ktorej mali byť prezentované vybrané osobnosti, ktoré žalovaná chcela propagovať. Žalobkyňa ponuku prijala a so žalovanou sa dohodli na vyhotovení fotografických portrétov približne 10 až 12 osobností. Za vytvorenie fotografických portrétov sa žalovaná zaviazala zaplatiť autorskú odmenu vo výške 116,18 eur za jeden portrét. Prvé dva kontakty žalovaná oznámila v januári 2008 a potom pozvoľna posielala ďalšie mená, v dôsledku čoho dochádzalo k prestojom v práci. Nakoľko žalobkyňa zostala v druhom stave, žalovanú súrila, aby mohla riadne ukončiť projekt. Žiadala žalovanú o vyplatenie zálohy. Žalovaná poskytla žalobkyni zálohu vo výške 232,36 eur. V dôsledku narodenia dieťaťa žalobkyňa nestihla dokončiť finálnu úpravu fotografických portrétov. Žalovanej celkovo vyhotovila 13 fotografických portrétov. Žalovaná žalobkyňu obvinila, že portréty boli odovzdané neskoro a kvôli nedodaniu fotografií celý projekt padol. Neskôr odmietla diela s tý, že sú zlé a sa jej nepáčia. Žalovaná žalobkyni nikdy neoznámila termín, dokedy majú byť fotografie odovzdané. Napokon sa so žalovanou dohodla, že žalovaná fotografie prevezme a zaplatí žalobkyni autorskú odmenu. Žalobkyňa požadovala uzavretie licenčnej zmluvy na použitie jej fotografií, k uzavretiu ktorej však neprišlo. Žalovaná odmietala ďalej riešiť vzniknutú situáciu. Žalovaná žalobkyni neuhradila okrem zvyšnej časti autorskej odmeny ani náklady za prípravu pre fotografovanie. Žalobkyňa sa od svojich známych dozvedela, že žalovaná na svojej internetovej stránke informovala, že "vydanie publikácie (Sprievodca dizajnom / umením / architektúrou v Bratislave) musela odložiť z dôvodu nedodania fotografií objednaných u žalobkyni v stanovenom termíne a že vec je t.č. v štádiu riešenia sporu". Pravdivosť informácie si u žalobkyni overovali aj niektorí jej známi, s ktorými spolupracuje. Podľa žalobkyni ide o nepravdivé a neopodstatnené skutkové tvrdenie žalovanej. Žalovaná spôsobom neohraničeného prístupu verejnosti (internetom) hrubým spôsobom poškodzuje dobré meno a dobrú povesť žalobkyne. Takýmto nepravdivým tvrdením žalovaná hrubo zasiahla do osobnostných práv žalobkyne a to občianskej a profesionálnej cti a spôsobila jej tým nemajetkovú ujmu, v dôsledku čoho si žalobkyňa uplatnila nemajetkovú ujmu vo výške 3.320,- eur, ktorú považuje za primeranú.

5. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 21.04.2011, súdu doručenom dňa 21.04.2011, uviedla, že vydanie publikácie Bratislava Design & Art Guide 2008 bolo plánované na 01.12.2008, čo vyplýva z objednávky inzercie. Žalobkyňa bola o termíne vydania publikácie ústne informovaná o konateľky žalovanej. Výber konečných fotografií mala realizovať konateľka žalovanej spomedzi fotografií vyhotovených žalobkyňou. Po prvých dvoch vyhotoveniach fotografií došlo k vyplateniu zálohy. Následne žalobkyňa navrhla, že všetky fotografie určené do publikácie dodá naraz po ukončení fotenia, pretože chcela dosiahnuť jednotný štýl. Fotenie priebežne pokračovalo, avšak ani fotografie ani náhľady neboli zo strany žalobkyne predkladané. Keď sa fotenie blížilo ku koncu, medzi stranami došlo k dohode, že fotografie budú odovzdané najneskôr do konca augusta 2008. Žalobkyňa požiadala o predĺženie lehoty na odovzdanie fotografií do 15.09.2008, avšak fotografie nedodala ani do tohto termínu a viac sa neozvala a nebolo možné sa s ňou skontaktovať. Následne sa žalobkyňa ozvala mailom až dňa 26.09.2008 a potom takmer rok sa neozvala. Bez fotografií nebolo možné publikáciu vydať v stanovenom termíne a tak sa celý projekt musel zrušiť. Keďže o príprave projektu vedelo množstvo ľudí, žalovaná považovala za slušné a zdvorilé zverejniť na svojej internetovej stránke stručnú informáciu o dôvodoch, pre ktoré prišlo k zrušeniu publikácie. Informácia bola pravdivá, pretože k nevydaniu publikácie došlo z dôvodu nedodania fotografií žalobkyňou. V oznámení išlo o stručnú informáciu, jednoduché konštatovanie bez akýchkoľvek urážok či útokov namierených voči žalobkyni. Spočiatku

sama žalobkyňa žiadala o pochopenie a ospravedlňovala sa. Zverejnením oznámenia nedošlo k žiadnemu zásahu do osobnostných práv žalobkyne, ktorý by odôvodňoval priznanie nemajetkovej ujmy. Náhrada nemajetkovej ujmy sa priznáva iba v prípade, ak by nepostačovala iná forma zadosťučinenia najmä ak bola dôstojnosť a vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti v značnej miere znížená. Žalobkyňa však nepreukázala, aké mimoriadne závažné následky daný zásah pre ňu mal. Žalobu žiadala zamietnuť.

6. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že žalobkyňa žiada primerané zadosťučinenie za zásah do osobnostných práv žalobkyne, ktorý spôsobila žalovaná zverejnením informácie na internetovej stránke žalovanej ohľadom odloženia vydania publikácie z dôvodu nedodania fotografií objednaných u žalobkyne. Uvedená informácie nie je pravdivá. Žalobkyňa sa nesťažovala, že by sa jej sťažila pozícia pri získavaní zákaziek, len v konaní tvrdila, že zverejnené oznámenie na internete je spôsobilé privodiť nemajetkovú ujmu žalobkyne a môže ovplyvniť potenciálnych používateľov, ktorí by o ňu mali záujem.

8. Žalobkyňa v konaní pred súdom uviedla, že sa jej dotklo, že žalovaná uviedla ako dôvod nerealizácie publikácie jej osobu, čím jej spôsobila ujmu a poškodila meno ako autorky a výtvarníčky. Žalobkyňa opakovane vyzývala žalovanú na oznámenie mien, ktoré má vyfotiť, avšak žalovaná jej mená pomaly oznamovala. Posledné meno jej oznámila až v auguste 2008. Keďže v danom čase žalobkyňa otehotnela, chcela včas dokončiť zákazku. Žalovanej žalobkyňa zaslala fotografie, z ktorých si mohla vybrať, avšak žalovaná si fotografie nevybrala. Žalovaná žalobkyni neuhradila odmenu za vyhotovenie fotografií. Od svojich známych sa žalobkyňa dozvedela, že žalovaná na svojej stránke zverejnila oznam, v ktorom uviedla žalobkyňu ako dôvod nevydania publikácie, čím sa snažila poškodiť meno žalobkyne a očistiť svoje meno. Podľa žalobkyne mohla byť publikácia vydaná aj bez fotografií. Žalovaná mohla uvedeným oznamom odradiť doterajších klientov žalobkyne resp. aj potenciálnych klientov od spolupráce. Žalobkyňa sa po zverejnenom ozname cítila skompromitovaná, pobúrená. Nespomínala si však na odmietnutie konkrétnej spolupráce zo strany potenciálneho klienta alebo prerušenie spolupráce zo strany existujúceho klienta. V tom čase spolupracovala s časopismi Mňau, Goldman a Goldcar, ktorí s ňou potom prestali spolupracovať, nakoľko bola na materskej dovolenke a aj v súčasnosti je na materskej dovolenke.

9. Právny zástupca žalovanej v konaní pred súdom uviedol, že oznam bol umiestnený na danej webovej stránke, na tretej úrovni, teda na stránke žalovanej sa muselo rozkliknúť menu publikácie a následne v rámci publikácie a potom rozkliknúť konkrétne danú publikáciu. Ak by žalovaná chcela znevažovať žalobkyňu, oznámenie by bolo zverejnené asi na hlavnej stránke. Dosah oznamu bol minimálny. Podľa žalovanej nie je daný nárok žalobkyne na finančné zadosťučinenie a už vôbec nie vo výške 3.320,- eur.

10. Žalovaná v konaní pred súdom uviedla, že plánovaný termín vydania publikácie bol 01.12.2008. Oznam bol z jej stránky odstránený, avšak nie preto, že by ho nepovažovali za pravdivý ale preto, lebo jej bolo oznámené, že takýto oznam možno uverejniť až po vykonaní určitých právnych krokov. Žalobkyňu žalovaná viackrát upovedomila, že fotografie musia byť dodané najneskôr do konca augusta 2008, čo žalobkyňa nedodržala. Taktiež bolo dohodnuté, že vždy po nafotení dvoch osobností predloží žalovanej fotografie, čo žalobkyňa urobila len raz. Žalobkyni vyplatila žalovaná zálohu vo výške 7.000,- Sk. Opakovane žalobkyňu vyzývala na dodanie fotografií. Žalobkyňa po celý čas žalovanú ubezpečovala, že všetko stihne včas dodať. Výsledok bol, že žalovaná zaplatila žalobkyni zálohu, pričom však dielo nebolo nikdy dodané. Žalovaná si nie je vedomá, že by žalobkyni spôsobila zverejneným oznamom nemajetkovú ujmu, práve naopak, žalobkyňa poškodila jej publikačný zámer.

11. Svedkyňa Ing. arch. I. H. v konaní pred súdom uviedla, že na stránke žalovanej našla oznámenia, že žalobkyňa nedodal prácu, čo ju prekvapilo, pretože žalobkyňu poznala a uvedomila si, že to môže mať negatívny dopad na žalobkyňu. Jej prácu považovala za kvalitnú. Nevedela vyhodnotiť. Či uvedené oznámenie zasiahlo do profesijnej stránky žalobkyne. Pre svedkyňu by to bolo nepríjemné. Názor svedkyne na žalobkyňu uvedený oznam žiadnym spôsobom nezmenil. Nemala vedomosť, že by žalobkyňa prišla v dôsledku tohto oznámenia o nejakých klientov. Uvedený oznam sa podľa svedkyne nenachádzal na hlavnej stránke žalovanej ale na podstránkach.

12. Svedok C. G. v konaní pred súdom uviedol, že v roku 2012 vyhotovil pre spoločnosť Slovenské centrum dizajnu (SCD) fotografie objektov vo Zvolene a Martine, materiál riadne odovzdal avšak SCD mu autorský honorár neuhradil. V tom čase bola riaditeľkou SCD pani Q., ktorá bola následne z funkcie odvolaná. Až po zvolení novej riaditeľky SCD mu bol honorár vyplatený. Neskôr sa dozvedel aj od iných kolegov, že pani Q. nevyplácala honorár aj iným externým dodávateľom. C. Q. ho časom znova oslovila za účelom vyhotovenia fotografií, pričom opätovne svedok prácu vyhotovil avšak nedostal zaplatené. K oznamu o žalobkyni uviedol, že má vedomosť, že dôvodom oznamu malo byť nedodanie fotografií žalobkyňou riadne a včas, čo považoval za štandardný prístup pani Q., že niekoho obviní za nedodanie fotografií a tým sa zbaví zodpovednosti. Takýmto konaním poškodzuje meno fotografa. O ozname sa dozvedel od kolegu z brandže. Osobne oznámenie nevidel.

XX. Svedkyňa G. G. v konaní pred súdom uviedla, že oznámenie nečítala, so žalovanou spolupracuje dlhodobo a nikdy nemala problém s vyplatením honoráru.

14. Svedok U. T. v rámci svojho vyjadrenia uviedol, že spor vníma ako hanenie umeleckého mena svojej manželky a tým pádom aj nedôvodného prospechu protistrany na úkor svojej manželky ako aj kauzy nevyplatenia odmeny za pracovný a umelecký výkon svojej manželky. V čase zverejnenia oznamu začínali spolu rozbiehať aj profesionálne podnikanie v oblasti fotografie a architektúry. O ozname sa dozvedel od svojich známych, Nedá sa presne vyčísliť celková strata do budúcnosti, keďže nie je možné dodať svedectvo potenciálnych klientov, ktorí sa im nikdy neozvali a ktorých ovplyvnila negatívna informácia haniaca meno žalobkyne.

15. Podľa § 219 ods. 1 CSP, rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie.

16. Súd rozhodol na základe predložených listinných dôkazov, najmä žaloby, výpisu z OR žalovanej, mailovej komunikácie zo 14.01.2008, 05.02.2008, 07.03.2008, 11.04.2008, 08.08.2008, 11.08.2008, 23.09.2009, 01.10.2009, 02.10.2009, zrušenia dohôd o spolupráci zo 16.10.2009, výzvy z 26.10.2009, odpovedi na výzvu, listu PZ žalobkyne z 13.11.2009 a 24.03.2010, oznamu na internetovej stránke žalovanej, uznesenia č.k. 21C/24/2011-38, objednávky inzercie z 25.09.2008, mailu z 11.08.2008, 26.09.2008, 23.09.2008, 28.10.2008, rozhodnutia KS BB č.k. 10Co/21/67, zrušenia objednávky z 24.01.2009, zápisnice zo zasadania žalovanej u 23.05.2008, výzvy na mimosúdne riešenie, rozsudku OS BA IV č.k. 11C/53/2011-193, rozsudku KS BA č.k. 3Co/684/2013-243, vyjadrenia Mediage, spol. s r.o. z 19.01.2018, vyjadrenia G. z 20.06.2017, výsluchu svedkov, ako aj písomných a ústnych vyjadrení žalobkyne, právneho zástupcu žalobkyne, žalovanej a právneho zástupcu žalovanej; z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav:

17. V priebehu roka 2007 žalovaná ponúkla žalobkyni realizáciu komerčnej publikácie sprievodcu dizajnom, umením a architektúrou v Bratislave, v ktorej mali byť prezentované vybrané osobnosti. Žalobkyňa mala pre žalovanú vyhotoviť fotografie osobností, ktoré uvedie žalovaná a tieto dodať pre žalovanú, pričom sa dohodli na vyhotovení fotografických portrétov približne 10 až 12 osobností. Žalobkyňa pre žalovanú začala vyhotovovať portréty. Nakoľko žalobkyňa zostala v druhom stave, žalovanú súrila, aby mohla riadne ukončiť projekt. V auguste 2008, kedy malo byť dielo odovzdané, žalobkyňa nestihla fotografie odovzdať, nakoľko žalovaná jej mala oneskorene dodávať mená osobností, ktorých má vyfotografovať. V dôsledku narodenia dieťaťa žalobkyňa nestihla dokončiť finálnu úpravu fotografických portrétov. Žalovaná žalobkyňu obvinila, že portréty boli odovzdané neskoro a kvôli nedodaniu fotografií celý projekt padol. Žalobkyňa sa od svojich známych dozvedela, že žalovaná na svojej internetovej stránke informovala, že "vydanie publikácie (Sprievodca dizajnom / umením / architektúrou v Bratislave) musela odložiť z dôvodu nedodania fotografií objednaných u žalobkyni v stanovenom termíne a že vec je t.č. v štádiu riešenia sporu". Podľa žalobkyni ide o nepravdivé a neopodstatnené skutkové tvrdenie žalovanej, ktorým žalovaná spôsobom neohraničeného prístupu verejnosti (internetom) hrubým spôsobom poškodzuje dobré meno a dobrú povesť žalobkyne, čím zasiahla do osobnostných práv žalobkyne a to občianskej a profesionálnej cti a spôsobila jej tým nemajetkovú ujmu, v dôsledku čoho si žalobkyňa uplatnila nemajetkovú ujmu vo výške 3.320,- eur, ktorú považuje za primeranú.

18. Podľa ustanovenia § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

19. Podľa ustanovenia § 13 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

20. Podľa ustanovenia § 15 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jej osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom.

21. Podľa ustanovenia § 16 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

22. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 22.03.2019 vzala žalobu čiastočne späť, a to v časti návrhu o povinnosť žalovanej zverejniť na svojej internetovej stránke www.designin.sk ospravedlnenie žalovanej v znení: "Informácia, ktorú sme zverejnili na našej webovej stránke ohľadom publikácie "Sprievodca dizajnom / umením / architektúrou v Bratislave, t.j. že jej vydanie sme museli odložiť z dôvodu nedodania fotografií objednaných u fotografky V. C. v stanovenom termíne a t.č. je vec v štádiu riešenia sporu s menovanou autorkou, je nepravdivá, za čo sa fotografke V. C. ospravedlňujeme".

23. Súd o čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodol podľa § 145 ods. 2 CSP v rozhodnutí vo veci samej a to tak, že konanie v časti o povinnosť žalovanej zverejniť na svojej internetovej stránke www.designin.sk ospravedlnenie žalovanej v znení: "Informácia, ktorú sme zverejnili na našej webovej stránke ohľadom publikácie "Sprievodca dizajnom / umením / architektúrou v Bratislave, t.j. že jej vydanie sme museli odložiť z dôvodu nedodania fotografií objednaných u fotografky V. C. v stanovenom termíne a t.č. je vec v štádiu riešenia sporu s menovanou autorkou, je nepravdivá, za čo sa fotografke V. C. ospravedlňujeme" zastavil, tak, ako je uvedené v prvom výroku enunciátu rozsudku.

24. Predmetom konania tak zostala žaloba o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 3.320,- eur.

25. Súd, na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov, dospel k záveru, že žaloba o zaplatenie nemajetkovej ujmy nie je dôvodná.

26. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa na základe ústnej zmluvy mala pre žalovanú vyhotoviť fotografie osobností, ktoré mali byť zverejnené v publikácií s názvom "Bratislava Design & Art Guide". Sporná nebola ani skutočnosť, že žalobkyňa pre žalovanú začala fotografie vyhotovovať v priebehu roka 2008. Medzi stranami bolo sporné, kedy mali byť fotografie zo strany žalobkyne žalovanej odovzdané, či žalobkyňa odovzdala fotografie riadne a včas žalovanej a či zverejnením oznámenia na internetovej stránke žalovanej došlo zo strany žalovanej k zásahu do osobnostných práv žalobkyne a ak áno, či žalobkyni vznikol titulom uvedeného zásahu nárok na nemajetkovú ujmu.

27. Súd pri posudzovaní nároku žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy titulom zásahu do osobnostných práv v dôsledku zverejnenia oznámenia na internetovej stránke žalovanej v znení "vydanie publikácie (Sprievodca dizajnom / umením / architektúrou v Bratislave) musela žalovaná odložiť z dôvodu nedodania fotografií objednaných u žalobkyni v stanovenom termíne a že vec je t.č. v štádiu riešenia sporu" vychádzal predovšetkým zo skutočností, či sa uvedené oznámenie zakladalo na pravde, ako uvedené oznámenie žalobkyňu zasiahlo do jej osobnostných práv a akú ujmu jej uvedené oznámenie spôsobilo.

28. Špecifickosť osobnostných práv spočíva v ich predmete, ktorým je priamo osobnosť človeka. Právo na ochranu osobnosti upravuje Občiansky zákonník ako jednotné právo (doslovné znenie "fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti"). V dôsledku toho je treba jednotlivé práva, ktoré v tomto

jednotnom rámci vznikajú, chápať ako práva čiastkové. Líšia sa navzájom vzťahom k rôznym hodnotám, stránkam osobnosti, avšak vychádzajúcim z osobnosti tvoriacej fyzickú a mravnú jednotu. Ako základné hodnoty osobnosti každej fyzickej osoby uvádza Občiansky zákonník život, zdravie, občiansku česť a ľudskú dôstojnosť, ako aj súkromie, meno a prejavy osobnej povahy. Najvyšší súd SR v jednom zo svojich rozhodnutí (uznesenie sp. zn. 5 Cdo 265/2009 zo 17.2.2011) uviedol nasledovné: "Pojmovými znakmi subjektívnych osobnostných práv sú absolútna povaha, imateriálny charakter, všeobecnosť a výlučnosť, zásadná neprevoditeľnosť, časová neobmedzenosť a nepremlčateľnosť. Pôsobia voči neobmedzenému, resp. neurčitému okruhu ostatných subjektov práva. Ich predmetom sú výlučne nemajetkové hodnoty (osobnosť). Patria každej fyzickej osobe "a priori", (sú prejavom ľudskej osobnosti vo vzťahu k ostatným subjektom, t.j. či fyzickým alebo právnickým osobám) s rovnakým právnym postavením.

29. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch predstavuje jedno z parciálnych a relatívne samostatných prostriedkov ochrany práva na ochranu osobnosti. Vzniká vtedy, keď morálna satisfakcia (ospravedlnenie) ako rýdzo osobné právo, nestačí na zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv. Napriek tomu, že ide o satisfakciu v oblasti nemateriálnych osobnostných práv, jeho vyjadrenie peňažným ekvivalentom má za následok, že ide o osobné právo majetkovej povahy.

30. Nemajetková ujma je taká ujma, ktorá sa premieta do psychickej sféry fyzickej osoby a do jej postavenia v spoločnosti. Takáto ujma sa teda bezprostredne nepremieta do fyzickej integrity ani do majetkovej sféry fyzickej osoby. Treba ju preto dôsledne odlišovať od majetkovej ujmy.

31. V prípade neoprávneného zásahu alebo ohrozenia osobnostných práv sa fyzická osoba môže domáhať upustenia od neoprávnených zásahov do osobnostného práva, odstránenia neoprávnených zásahov do osobnostného práva a to najmä obnovením stavu, ktorý existoval pred zásahom, poskytnutia primeraného zadosťučinenia, ktorého sa môže domáhať dotknutá osoba, ktorej vznikla nemajetková ujma. Nemajetkovou ujmou rozumieme ujmu, ktorá zasahuje do psychickej sféry osoby a do jej postavenia v spoločnosti. Povinnosti osoby, ktorá zasiahla do osobnosti fyzickej osoby, zodpovedajú satisfakčnému žalobnému návrhu dotknutej osoby. Ide o primerané morálne zadosťučinenie a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

32. Ako primerané zadosťučinenie sa navrhuje ospravedlnenie, pričom sa často kombinuje s prostriedkami, ktoré odstránia následky neoprávneného konania. Najčastejšie sa navrhuje, aby vyhlásenie žalovaného, ktorým odvolá výrok ktorým sa dotkol žalobcu, bolo uverejnené v tlači, prečítané v televízii, rozhlase.

33. Za určitých podmienok je možné namiesto morálneho zadosťučinenia požadovať zadosťučinenie peňažné. Je možné ho požadovať, len ak sú splnené dve podmienky a to morálne zadosťučinenie nie je postačujúce pre konkrétny prípad a dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti bola neoprávneným zásahom znížená v značnej miere. Zároveň je potrebné prihliadať na vyššiu toleranciu ku kritike verejnosti vo vzťahu k verejne činným osobám.

34. Občianskoprávna ochrana osobnosti sa zakladá na objektívnom princípe, čo znamená, že subjekt je zodpovedný za svoj neoprávnený zásah do osobnostných práv, aj keby o ňom nevedel. Túto zodpovednosť za zásah do osobnostných práv nie je možné vylúčiť dôkazom tzv. ospravedlniteľného omylu, teda, že konanie bolo dobromyseľné a pôvodca mohol svoje tvrdenia považovať za pravdivé. Osobnosť fyzickej osoby má rovnakú ujmu poškodenia práv, bez ohľadu na to, či sa jednalo o zásah úmyselný, alebo bez zavinenia. V sporoch týkajúcich sa ochrany cti a dôstojnosti je prípustné zbaviť sa zodpovednosti prostredníctvom tzv. dôkazu pravdy. Ak obsah tvrdenia zodpovedal pravde, potom spravidla nebol neoprávnený. Občianskoprávna ochrana cti nemôže byť poskytnutá v prípade difamačných (hanlivých) tvrdení, ktoré sú pravdivé.

35. Aby vznikla občianskoprávna sankcia za nemajetkovú ujmu, ktorá bola spôsobená neoprávneným zásahom do osobnostných práv, je potrebné splniť zákonné predpoklady a to existencia zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, vymedzených ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom sa musí jednať o zásah, ktorý môže objektívne vyvolať ujmu, ktorá môže nielen porušiť, ale aj ohroziť osobnosť fyzickej osoby. Práve objektívna spôsobilosť zásahu je nevyhnutná zložka zásahu

na to, aby právo na ochranu osobnosti mohlo byť uplatnené, ďalej neoprávnenosť zásahu - jedná sa o konanie, ktoré smeruje proti osobnej a mravnej integrite fyzickej osoby, objektívne môže znížiť jej dôstojnosť, vážnosť a česť, ohroziť postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Každý takýto zásah je v rozpore s objektívnym právom. A treťou podmienkou je príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom do osobnostných práv fyzickej osoby a vznikom nemajetkovej ujmy. V každom prípade musí ísť o neoprávnený zásah do osobnosti, v dôsledku ktorého vznikla nemajetková ujma.

36. V rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 11C/53/2011-193 zo dňa 16.10.2013, ktorým súd zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala zaplatenia autorskej odmeny titulom vyhotovenia fotografií, súd okrem iného skonštatoval, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že malo dôjsť k vydaniu publikácie diela Design & Art Guide 2008 s termínom uzávierky pre snímky od žalobkyne 31.08.2008 a s termínom vydania a začiatkom distribúcie publikácie 01.12.2008 a že portréty neboli dodané v požadovanom formáte, rozlíšení a kvalite do 31.08.2008, následne žalobkyňa až na jeseň 2009 oslovila žalovanú s požiadavkou odovzdania diela mailom a poskytnutia úhrady odmeny. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Co/684/2013-243 zo dňa 17.02.2016.

37. Z listinného dôkazu mailu žalobkyne zo dňa 04.10.2009 mal súd za preukázané, že žalobkyňa fotografie, ktoré boli predmetom dodania a ktoré podľa žalovanej a listinných dôkazov mali byť odovzdané do 31.08.2008, neodovzdala ani v čase zaslania uvedeného mailu, t.j. v októbri 2009, pretože v maili sama žalobkyňa uviedla, že sa žalovanej úprimne ospravedlnila za reálny dôvod oneskorenia a to kvôli dieťaťu, s otázkou, čo môže spraviť, aby sa uvedené napravilo, či sa môže tým ľuďom vo svojom mene ospravedlniť. Žalovanú zároveň žiadala, aby sa skúsila zamyslieť, ako sa dá projekt ešte zrealizovať. Z uvedeného listinného dôkazu jasne vyplýva, že žalobkyňa si bola vedomá, že fotografie z jej strany neboli odovzdané riadne a včas žalovanej.

38. Z listinného dôkazu Zrušenie objednávky zo dňa 24.01.2009 mal súd za preukázané, že spoločnosť FLADER, s.r.o. zrušila u žalovanej objednávku na publikáciu "Bratislava Design & Art Guide" z dôvodu nevydania titulu v plánovanom termíne. Žalovaná teda publikáciu nevydala a projekt sa nezrealizoval, čo potvrdzuje uvedený listinný dôkaz.

39. V danom konaní žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že by fotografie dodala žalovanej riadne a včas, nepredložila súdu žiaden dôkaz, ktorým by potvrdila, že svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy si splnila. Z listinných dôkazov, konkrétne z mailovej komunikácie medzi žalobkyňou a žalovanou, rozsudku OS BA IV č.k. 11C/53/2011-193 zo dňa 16.10.2013 a z vyjadrení žalobkyne ako aj žalovanej, mal súd za to, že žalobkyňa nedodala fotografie včas, v dôsledku čoho žalovaná nemohla vydať publikáciu, ktorej súčasťou mali byť fotografie dodané žalobkyňou.

40. Súd tak mal za to, že zverejnením oznámenia sa žalovaná nedopustila protiprávneho konania, ktoré by mohlo predstavovať zásah do osobnostných práv žalobkyne. Zo strany žalovanej išlo u určitú kritiku, avšak oprávnenú, keďže sa opierala o pravdivú skutočnosť.

41. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 10Co/21/67, publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod č. 103/1967, v zmysle ktorého "je potrebné robiť rozdiel medzi kritikou a neoprávneným zásahom, pričom rozdiel medzi nimi treba umiestniť v rozhodujúcom hľadisku pravdivosti, vernosti, objektívnosti a cieľa, ktorý je konkrétnym prejavom sledovaný. Zákonná ochrana je daná len ak vytýkané prejavy sú zásadné nepravdivé alebo pravdu skresľujúce. Kritika nie je neoprávnená, ak nie sú prekročené medze vecnej kritiky a ak je primeraná obsahom i formou".

42. Taktiež podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/278/2012 kritika nie je neoprávnená, ak nie sú prekročené medze vecnej kritiky. Zverejnenie pravdivého skutkového tvrdenia, ktoré sa netýka osobného súkromia fyzickej osoby, nemôže byť neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti.

43. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že oznam zverejnený na internetovej stránke žalovanej v znení: "vydanie publikácie (Sprievodca dizajnom / umením / architektúrou v Bratislave) sme museli odložiť z dôvodu nedodania fotografií objednaných u žalobkyni v stanovenom termíne a

že vec je t.č. v štádiu riešenia sporu s menovanou autorkou. Všetkým dotknutým osobám sa týmto ospravedlňujeme" sa zakladal na pravdivých informáciách, keď dojednané fotografie neboli riadne a včas dodané zo strany žalobkyne, nejednalo sa tak o nepravdivé informácie, preto takýto prejav nemožno považovať za zásah do osobnostných práv odôvodňujúci priznanie nemajetkovej ujmy.

44. Ak by aj zo strany žalobkyne došlo k oneskoreniu dodania fotografií v dôsledku toho, že žalovaná neposkytovala mená osôb, ktoré majú byť predmetom fotenia, dostatočne včas, čo však žalobkyňa v konaní nepreukázala, bolo povinnosťou žalobkyne preukázať, ako jej zverejnený oznam zasiahol do súkromia, do jej dobrej povesti a ako poškodil jej meno. Nestačí pritom len samotné skonštatovanie, že oznam jej mohol spôsobiť stratu klientov a ohroziť jej dobré meno.

45. V tomto smere však žalobkyňa absolútne nepreukázala, že by jej zverejnený oznam spôsobil stratu nejakých klientov či už vtedy aktuálnych klientov alebo potenciálnych klientov, nepreukázala, že by v dôsledku tohto oznamu bolo jej meno poškodené, znevážené, že by utrpela vážny zásah do jej súkromnej integrity, že by prišla o nejaké zákazky alebo prácu. Sama žalobkyňa v konaní pred súdom uviedla, že si nepamätá, že by prišla o nejakého klienta v dôsledku zverejneného oznamu. Svedkovia vypočutí v konaní taktiež nepotvrdili a ani neuviedli žiadne relevantné dôkazy, že by žalobkyňa prišla v dôsledku zverejneného oznamu o nejakých klientov, o prácu, zákazky, že by jej meno bolo závažným spôsobom poškodené. Rovnako svedok U. T. vo svojom písomnom vyjadrení len opísal, že uvedené oznámenie vnímal ako hanlivú informáciu o svojej manželke, ktorá v tom čase začínala ako fotografka, avšak sám uviedol, že nevie preukázať a ani vyčísliť stratu nejakých potenciálnych klientov. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam ak by zverejnený oznam aj bolo možné považovať za zásah do osobnostných práv žalobkyne, súd nemal za preukázané, že by uvedeným zásahom bola závažným spôsobom znížená dôstojnosť alebo vážnosť žalobkyne.

46. V neposlednom rade súd prihliadol pri rozhodovaní i na skutočnosť, že oznámenie nebolo zverejnené priamo na hlavnej stránke žalovanej, ale až po preklikaní hlavného menu, teda s oznamom sa nemohlo oboznámiť široké množstvo ľudí ale len tí, ktorí sa zaujímali o vydanie publikácie, pretože oznam bol zverejnený práve v podtituloch ohľadom publikácie.

47. Súd navyše uvádza, že v prípade zásahu do osobnostných práv prichádza do úvahy predovšetkým morálne zadosťučinenie v podobe napríklad zverejnenia ospravedlnenia v médiách a pod., ktoré v danej veci žalovaná žalobkyni aj opakovane ponúkala, s tým, že žalovaná zverejní ospravedlnenie spolu s reklamou pre žalobkyňu na svojej novej stránke, avšak žalobkyňa s uvedeným morálnym zadosťučinením (ospravedlnením) nesúhlasila a trvala na priznaní peňažného zadosťučinenia, čo súd považoval za účelové.

48. Peňažné zadosťučinenie je možné požadovať namiesto morálneho zadosťučinenia len ak sú splnené dve podmienky a to morálne zadosťučinenie nie je postačujúce pre konkrétny prípad a dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti bola neoprávneným zásahom znížená v značnej miere. V danom prípade však nie je splnená ani jedna z uvedených podmienok, pretože morálne zadosťučinenie žalobkyňa odmietla a žalobkyňa nepreukázala, že by jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti bola uvedeným zásahom znížená v značnej miere.

49. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd považoval žalobu žalobkyne v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy za nedôvodnú, preto žalobu vo zvyšnej časti zamietol, tak, ako je uvedené v druhom výroku enunciátu rozsudku.

50. Podľa § 335 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamieta alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

51. Podľa § 471 ods. 1 CSP predbežné opatrenia nariadené predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach.

52. Súd zrušil nariadené predbežné opatrenie podľa § 335 ods. 1 CSP, pretože došlo k zastaveniu konania v časti návrhu o povinnosti žalovanej zverejniť ospravedlnenie, t.j. v časti týkajúcej sa vydania predbežného opatrenia a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

53. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v treťom výroku enunciátu rozsudku podľa § 255 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania o vydanie predbežného opatrenia a vo štvrtom výroku enunciátu rozsudku podľa § 255 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania vo veci samej v rozsahu 100% voči žalobkyni.

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Žalobkyňa bola v časti konania o vydanie predbežného opatrenia úspešná, pretože v časti návrhu bolo predbežné opatrenie vydané, avšak v časti konania o vydanie predbežného opatrenia bola úspešná žalovaná, pretože vo zvyšnej časti bol návrh o vydanie predbežného opatrenia zamietnutý, preto súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznáva nárok na náhradu trov konania o vydanie predbežného opatrenia.

56. Žalovaná mala vo veci samej plný úspech, nakoľko žalobkyňa vzala žalobu v časti o povinnosť zverejniť ospravedlnenie počas konania späť z dôvodu dlhého časového odstupu od zverejneného oznámenia, titulom ktorého sa domáha ospravedlnenia a nemajetkovej ujmy, po súčasnosť, keďže s odstupom rokov by zverejnenie ospravedlnenia už nemalo taký význam ako aj z dôvodu, že pôvodná internetová stránka žalovanej je v súčasnosti deaktivovaná a o zverejnenie ospravedlnenia na novej internetovej stránke žalovanej žalobkyňa nemá záujem, a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, preto žalovaná bola v celom konaní úspešná a má nárok na náhradu trov konania vo veci samej potrebných na účelné uplatňovanie práva proti žalobkyni, ktorá vo veci úspech nemala.

57. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti prvému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o zastavení časti konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a/ CSP).

Proti druhému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti tretiemu výroku tohto rozsudku, ktorým súd zrušil uznesenie o vydaní predbežného opatrenia, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. e/ CSP).

Proti štvrtému a piatemu výroku tohto rozsudku, ktorými súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania o vydanie predbežného opatrenia a konania vo veci samej, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci
(§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie
(§ 366 CSP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.